

corr. adres: Marwei 124a, 8508 RH Delfstrahuizen

NIEUWSBRIEF

Jaargang 11

juli 2004

Nr. , 1

Be

Beste Leden,

De redactie heeft getracht weer een interessante nieuwsbrief voor U te schrijven, samengesteld middels informatie tot ons gekomen uit het bestuur. Een verslag van de jaarvergadering november 2003, een verhaal van Phil Hasheider n.a.v. zijn interviews met de in december 2003 overleden Wally Lindscoog en een bijdrage van John de Vries uit Boyl.

-Mededelingen van het bestuur: De jaarvergadering 2004 zal plaatsvinden op donderdag 18 november a.s. in Swifterbant., aanvang 10.15 uur. De officiële uitnodiging volgt uiteraard. Op de laatste jaarvergadering heeft het bestuur duidelijke signalen opgevangen vanuit de leden, die aangeven dat ze een meer verbindende en uitdiepende taak zien voor de vereniging. Verbindend in de zin van; het versterken van de contacten tussen de leden onderling en uitdiepend in de zin van; dieper op het systeem en al zijn facetten ingaan middels inleidingen van deskundigen het uitwisselen van ervaringen. Het bestuur meent een goede invulling te geven van deze wensen door Phil Hasheider uit te nodigen voor de volgende jaarvergadering om te vertellen over het leven van Bill Weeks en de geschiedenis van aAa, en daarnaast wil het bestuur een fokker uitnodigen welke zijn ervaringen met aAa in zijn veestapel met ons wil delen, aan dit laatste wordt nog gewerkt, ook in overleg met onze buitenlandse contactpersonen.

-Belangenbehartiging: Als vervolg op de mededelingen in de vorige Nieuwsbrief kunnen wij U melden dat Jan Schilder op 19 december 2003 een inleiding heeft gehouden voor de fokkerijraden van Holland Genetics en een aantal foktechnische medewerkers. Ook hierbij waren aanwezig uw voorzitter P. Beers en analyseur Marcel Verboom.

Onze conclusie was: het was nuttig om dit een keer te doen, ook voor de onderlinge verstandhouding. Als reactie ontving het bestuur op 9 maart de navolgende brief.

Geachte heer Beers,

De Fokkerijraden zwart- en roodbont hebben de inleiding van dhr. J. Schilder en de daarop volgende discussie als zeer verhelderend ervaren. De gebruikers van het Triple-A systeem zijn een belangrijke klantengroep voor Holland Genetics en wij willen dan ook aan de wensen van deze groep invulling geven. Wat ons met name aanspreekt in de filosofie van het Triple-A systeem is het beschouwen van een koe als geheel. De koe is geen verzameling losse kenmerken, maar een biologisch systeem. Dit uitgangspunt wordt ook door ons toegepast. Een vraag van de Triple-A vereniging die nog open staat is: gaat Holland Genetics stiermoeders coderen om zo betere proefstieren te fokken? Wij onderschrijven het belang van goede paringen om een volgende generatie dieren te fokken. Binnen het fokprogramma van Holland Genetics passen we paringen toe om de kans op topfokstieren te maximaliseren. Hierbij houden we rekening met exterieurkenmerken, productiekenmerken, duurzaamheid en gezondheidskenmerken. Daarnaast wordt rekening gehouden met inteelt, geboorteverloop en het gewenste gebruik van stiervaders en stiermoeders. Behoud van voldoende keus in afstamming is essentieel. De Fokkerijraden hebben veel vertrouwen in het paringsstelsel dat we gebruiken en door de jaren heen geoptimaliseerd hebben. Voor het effectief werken van dit paringsstelsel is het belangrijk dat het

volledig wordt uitgevoerd. De Fokkerijraad zien geen mogelijkheden om het Triple-A systeem in haar eigen paringssysteem te integreren zonder afbreuk te doen aan zowel de kwaliteiten van ons eigen paringssysteem als van het Triple-A systeem. We zullen daarom geen stiermoeders laten coderen. Wij zien de Triple-A vereniging als de spreekbuis van een belangrijke groep klanten van Holland Genetics. Wij zouden graag de in onze ogen goede verstandhouding continueren.

Met vriendelijke groet

Namens de Fokkerijraden rood- en zwartbont

Ondanks het feit dat enkele werkers in het veld van Holland Genetics er anders over denken heeft men dus besloten de stiermoeders niet te laten analyseren, om dan met dit gegeven tot beter passende paringen te kunnen komen. Holland Genetics wil zich graag onderscheiden van de rest, maar deze mooie kans om dat ook daadwerkelijk te doen laten ze dus aan zich voorbij gaan. Ditzelfde geldt trouwens voor bijna alle KI-organisaties: de mogelijkheden om middels aAa kwalitatief betere stieren aan te kunnen bieden worden zeer onderschat, een enkele uitzondering daargelaten.

Het bestuur

Notulen jaarvergadering Triple A vereniging 2003

Voorzitter Piet Beers opent de vergadering, te Swifterbant Donderdag 20-11-2003 10,45. De voorzitter heet alle aanwezigen welkom in het bijzonder de sprekers van Tjerk Hof en Joost de Veer.

De voorzitter geeft aan dat voor aAa het afgelopen jaar opnieuw een jaar was van groei, veel lezingen door de analyseurs, en veel aandacht in de vakpers. Deze aandacht kwam vooral tot uitdrukking in bedrijfsverslagen waarin melkveehouders aangeven met aAa te werken. Dit zorgt ervoor dat de verenging minder aandacht hoefde te vragen voor het bestaan van deze fokkerijmethode. In 2003 is tevens de website www.aAa123456.com in gebruik genomen. Hier kunnen geïnteresseerden terecht voor betrouwbare informatie aangaande aAa. De website zal de vereniging enig werk uit handen

kunnen nemen. De vereniging blijft de doelstelling om als belangenbehartiger voor aAa gebruikers te treden en een controlerende functie te vervullen wat betreft de onafhankelijkheid van analyseurs, trouw. De laatste tijd worden opmerkingen gehoord over het onjuist geanalyseerd zijn van enkele stieren. Het bestuur merkt op dat een stier, in levende lijve, geanalyseerd wordt door minimaal 2 ervaren analyseurs en dat een analyse niet kan worden gemaakt aan de hand van dochters, aan de hand van lineaire cijfers of vanaf een foto van de stier. Analysenummers van stieren dienen uiteraard niet aangepast te worden ter bevordering van de spermaverkoop.

Het aAa systeem is een economisch hulpmiddel. De twee hoogste bedrijven van de MPR rangschikking maken gebruik van aAa. (Oude Hesselink Saasveld, Teusink Dalfsen) De opmerking van Oude Hesselink in veeteelt "Alles is gebaseerd op aAa" was kort maar krachtig.

De voorzitter opent de vergadering.

Officiële gedeelte

- Ingekomen stukken of mededelingen: Geen

-Notulen jaarvergadering 2002. Vragen of opmerkingen: Geen

-Het bestuur van de aAa vereniging heeft de cooperatie Cr-Delta gevraagd om een gesprek. Het bestuur uit hun ongenoegen over de beperkte spreiding van kwaliteiten (aAa codes) op de stierenkaarten van de afgelopen jaren. In het bijzonder bij zwartbont. Meer spreiding kan gerealiseerd worden door stiermoeders te laten analyseren. Niet onbelangrijk is dat het bestuur van mening is dat slagingskansen van proefstieren goede combinaties (aAa) hoger zijn en dus kostenbesparend werken. Aangezien de meeste leden van de aAa vereniging ook lid zijn van de cooperatie Cr-Delta is dit aanleiding genoeg voor het bestuur hun bezorgdheid te uiten. Op 19-12-2003 zal er een inleiding verzorgd worden door Jan Schilder tijdens een fokkerijraadsvergadering bij Cr-Delta te Arnhem.

- Financieel verslag.

Door penningmeester Eelco Zandvliet, zie bijlage financieel verslag. De voorzitter Piet Beers leest het verslag van de kascommissie voor: De stukken zien er verzorgd uit, de commissie spreekt zijn goedkeuring uit. De kascommissie bestond uit Dhr

Werners en Dhr Vedder uit Ruinerwold.

Bestuursverkiezing.

Secretaris Minne Holtrop is aftredend. Een nieuw bestuurslid is gevonden in de persoon van Johan van Houweligen. Johan is medewerker van de Schothorst gevestigd in Lelystad. Op het melkveebedrijf wordt al jaren gebruik gemaakt van het aAa systeem. Johan van Houweligen was in 2001 spreker op de jaarvergadering. Johan stelt zich voor en bedankt de aanwezigen en het bestuur voor het in hem gestelde vertrouwen. Minne Holtrop, melkveehouder te Delfstrahuizen, was bestuurslid vanaf het eerste uur. Hij kan zich nog goed herinneren dat Ab de Groot hem 16 juni 1992 belde voor het oprichten van een vereniging voor aAa gebruikers. Hij werd echter bij afwezigheid tijdens een bestuursvergadering in 1994 aangewezen als secretaris maar besloot toch om deze functie op zich te nemen. Minne benadrukt dat in de loop der jaren het aAa systeem steeds meer een algemeen geaccepteerde fokkerijmethode is geworden mede dankzij het bestaan van de vereniging. Toch hoor je nog wel eens kreten als "Sektevorming en Voodoo" maar gelukkig steeds minder als voor een aantal jaren terug volgens Minne. De voorzitter omschrijft Minne als een man met een enorme energie en onvoorspelbare motoriek die veel werk voor de vereniging heeft verricht. "Zijn aanwezigheid zorgt ervoor dat een vergadering nooit saai is". De voorzitter bedankt Minne voor zijn werk middels een klein aandenken en wenst hem veel succes in de toekomst.

- Rondvraag

Uit de zaal komt de opmerking dat de vereniging wel erg goed bij kas is. Een banksaldo van ruim 5000 Euro wat gaat daarmee gedaan worden?. De penningmeester reageert hierop dat er in 2003 maar 1 nieuwsbrief is uitgebracht terwijl dat in andere jaren er meestal 3 zijn. De meeste kosten zitten in het drukken en verzenden van de nieuwsbrieven. Ook wil de vereniging enig saldo behouden om eventueel sprekers uit het buitenland te kunnen ontvangen.

John de Vries melkveehouder te Boijl zegt nadat hij het systeem beter heeft leren begrijpen hij aAa erg is gaan waarderen. Hij merkt op dat het zo gecompliceerd is dat veel mensen moeite hebben om het te begrijpen. Ook zelf heeft hij nog steeds veel vragen. John denkt dat dit voor veel mensen geldt. John wil meer te weten komen over het

systeem en vraagt het bestuur of tijdens de volgende jaarvergadering hier rekening mee gehouden kan worden "laten we het een keer echt over fokkerij hebben".

De voorzitter reageert hierop door te zeggen dat dit misschien wel het beste werkt in kleiner verband door een analyseur uit te nodigen zodat er dieper op de materie in kan worden gegaan. Deze opmerking zal tijdens de volgende bestuursvergadering ter sprake komen.

Aart Vedder, melkkontroleur van beroep, zet vraagtekens bij de betrouwbaarheid van de aAa codes van de stieren. Grootste bezwaar vind hij dat er naar de stier gekeken wordt en niet naar zijn dochters. Hij vindt het vreemd dat stieren met dezelfde code lineair verschillende cijfers kunnen laten zien. "Is het niet mogelijk om via zijn dochters de code van de stier te controleren en eventueel aan te passen"?.

Jan Schilder reageert op deze opmerking dat de analysenummers van stieren erg betrouwbaar zijn. "U moet evaluatie en analyseren niet door elkaar halen". Stieren met dezelfde code kunnen verschillend fokken doordat ze in kwaliteit verschillen of doordat de verhoudingen tussen de kwaliteiten anders kunnen liggen. De aAa codes van stieren zeggen niets over goed of slecht daar kunnen fokwaarden voor gebruikt worden, maar geven alleen aan hoe de **bovengemiddelde** dochters te verkrijgen zijn. Dat twee stieren met de code bijv. 351426 verschillende lineaire cijfers laten zien kan heel goed maar voor beide stieren geldt dat hun bovengemiddelde dochters komen uit koeien die bedeed zijn met voldoende 6, 4, en 2. Kijk je op de aAa manier naar dochters van een stier dan moet je ook de moeders er bij zien om te kijken wat de stier heeft toegevoegd.

Aart Vedder vindt dat door een wetenschappelijk bewijs te leveren dat een stier fokt zoals hij zelf is, aAa de geheimzinnigheid ervan weg kan nemen. Hij stelt Jan S de vraag waarom Bill Weeks eigenlijk begonnen is met analyseren. Jan S antwoordde "omdat vee beter kon en kan".

Kalverboer, melkveehouder te Zuidschermmer, vindt dat ondanks dat veel doelstellingen zijn gerealiseerd de vereniging gewoon door moet gaan.

11.40 Pauze

11,55

Voorzitter Piet Beers opent de duopresentatie van Tjerk Hof en Joost de Veer. Tjerk Hof is melkveehouder te Oldeberkoop en Joost de Veer is veterinaire.

Joost de Veer heeft als praktiserend dierenarts vooral met koeien te maken gehad. Op dit moment begeleidt de Veer met zijn onderneming **Interact consultancy** melkveebedrijven op het gebied van bedrijfsprocessen zoals veevoeding, huisvesting, bemesting, voederwinning etc in relatie tot elkaar, integraal dus. De Veer omschrijft zijn werk als het verdelen van de kennis die onder melkveehouders en hemzelf aanwezig is. Veehouders als groep bekeken bezitten veel kennis. De kunst is om op de individuele bedrijven die kennis toe te voegen wat nog het meest ontbreekt. Van fokkerij heeft de Veer zoals hijzelf zegt geen verstand.

Tjerk Hof zijn doelstelling van een pakweg 15 jaren geleden was maximalisatie van de opbrengsten. De melkproductie steeg van 6500 kg naar 9500 kg en het land werd gedraineerd. Alles stond in het teken van maximale opbrengst. Naar verloop van tijd ontdekte Hof dat er problemen ontstonden. De gehalten in de melk daalden, het uitvalspercentage steeg en de kosten voor diergeneeskunde waren ook stijgende. Vooral kreupelheid en mastitis tengevolge van St. Aureus werden een probleem. Tjerk Hof ging op zoek naar oplossingen en vroeg advies bij veel verschillende adviseurs. Deze adviseurs werkten onafhankelijk van elkaar en al snel kwam Tjerk tot de conclusie dat verschillende bedrijfsprocessen niet onafhankelijk van elkaar kunnen worden gestuurd. Bemesting is van invloed op het voer, het voer op de gezondheid van de dieren, de jongvee opfok op de melkproductie etc. Tjerk ontdekte dat een integrale aanpak nodig was. Ongeveer 10 jaar geleden is hij met Joost de Veer gaan werken om met een integrale aanpak de verschillende bedrijfsprocessen beter te laten verlopen zowel afzonderlijk als in totaliteit op het gehele bedrijf.

Zoals zo vaak is op aanraden van enkele bevriende collega's Tjerk in 1997 met aAa gaan werken. Ook aAa is een manier van integrale aanpak doordat het verbanden en functies van alle onderdelen en kwaliteiten van het dier ten opzichte van elkaar beschrijft.

De huidige doelstellingen van Tjerk Hof zijn.

- 1,2 miljoen kg melkquotum
- 130-140 melkkoeien
- modern bedrijf
- natuurlijke omgeving
- 65 ha grond

Het melkveebedrijf ligt binnen de bebouwde kom. Het woongedeelte naar het dorp toe en het meeste land ligt direct achter de boerderij. Voor Hof is het belangrijk dat zijn bedrijf op een maatschappelijk geaccepteerde manier wordt geëxploiteerd. Op die manier denkt Hof heeft een boerenbedrijf in een dorp toekomst.

Joost de Veer geeft aan hoe in grote lijnen zijn aanpak is in volgorde.

- Doelstelling
- Monitoring
- Plan van aanpak
- Registratie
- Uitvoering.
- Tevreden, zo doorgaan of ontevreden terug naar plan van aanpak.

Om de juiste doelen voor een bedrijf te selecteren is het belangrijk om eerst een sterkte/zwakte analyse uit te voeren. Hiervoor wordt gekeken naar:

- de MPR uitslag
- de BLGG uitslag
- de melkaflevering
- bedrijfsbehandelplan (diergeneeskundige handelingen, vruchtbaarheid etc)

Als er zaken aan het licht komen die verbetering behoeven dan komt de belangrijke vraag waarom?. Om de oorzaak van problemen te achterhalen wordt op individueel niveau naar de dieren gekeken aAa is hier ook een onderdeel van. Vraag je een keer welke koeien een hoog celgetal hebben bijv.. Zijn dat de herfst kalvende of voorjaarskalvende oudere koeien of vaarzen, koeien die slepende melkziekte hebben gehad etc. Hier kom je enkel achter door uitvoerige studie van de cijfers. Joost de Veer begon dat zijn werk het verdelen is van kennis die bij hem en de veehouders aanwezig is. Op veel bedrijven is iets te verbeteren als men kritischer is op zichzelf en ook de kennis die men heeft ook daadwerkelijk tot uitvoering brengt. Hier volgt een samenvatting van praktische toepassingen die Joost de Veer en Tjerk Hof tot uitvoering proberen te brengen. Bij de groei van het bedrijf werd het kalveren voeren steeds meer een zodanige belasting dat de kwaliteit ervan

terugliep. Een melkautomaat was voor Tjerk Hof de oplossing. Om besmetting van vooral jonge kalveren met gevaarlijk ziekten zoals para-TBC en Salmonellose voert Tjerk Hof tegenwoordig hooi aan de jonge kalveren. Onder invloed van de ultraviolette straling van de zon worden deze bacteriën onschadelijk gemaakt. Door de bedrijfsgroei is het aantal koeien gestegen. De melkstal daarentegen niet. Dit zorgt ervoor dat de koeien langer in de wachtruimte staan. Deze tijd wordt dus niet goed benut, er wordt dan immers niet gevreten of gerust, verdere uitbreiding van de melkveestapel zal niet de productietoename brengen zoals in het verleden (afnemende meerprijzen). Eerst zal de capaciteit van de melkstal moeten worden vergroot. De BLGG uitslag wordt goed bestudeert. Zaken als smakelijkheid, deeltjesgrootte, prik, broei, schimmel, vieze delen etc staan er echter niet op. Bedenk ook dat de NH₃ fractie (rottingsfractie) in de praktijk (aan het voerhek) hoger uitvalt als op de uitslag. Ook een belangrijk voedermiddel n.l. water staat er niet op. De smakelijkheid kan worden beïnvloed door gras te oogsten als het veel suiker bevat. In het voorjaar geeft dit meestal geen problemen maar later in het jaar is het belangrijk om "zon" in het gewas te hebben alvorens te maaien. Als later op de dag gemaaid wordt zit er ook meer suiker in het gras als in de morgen. De kuil zal ook sneller en beter conserveren als het meer suikers bevat. De tendens van de afgelopen jaren is dat met de voermengwagen de vieze delen mee worden opgevoerd. Op het oog vind je er dan niets meer van terug. De smakelijkheid en daarmee de opname komt echter terug. Conclusie: Vieze delen niet voeren. De prik in het rantsoen is belangrijk om de oude keratinelaag van de penspapillen af te schrapen. Oude keratine plakt en heeft een nadelige invloed op de penswerking. Het herkauwedrag is een belangrijke maatstaf ter beoordeling van het rantsoen. Ruim 60 % van de koeien in rust zouden moeten herkauwen. Direct na het voeren ruim 70 %. Het aantal herkauwbewegingen per herkauwprop is bij een goed rantsoen tussen de 55 en 60. De beschikbaarheid en de kwaliteit van het water is erg belangrijk. Bedenk dat een koe van nature een vluchtdier is. Zij wil veel zuipen in korte tijd. Na het melken heeft zij haar grootste dorst. Plaats drinkbakken (en geen zelfdrinkers) daarom direct na de melkstal. Voor de doorstroming van het

koeverkeer moeten de paden wel breed genoeg zijn. Maatstaf voor de beschikbaarheid is minimaal 60 cm drinkbak per 10 koeien. Conditie management is een belangrijk onderdeel van de bedrijfsvoering bij Tjerk Hof. Het streven is een conditie van 3+ /3,5 bij droogstand. Tijdens de droogstand is het belangrijk de conditie stabiel te houden. In de eerste helft van de lactatie is het belangrijk niet teveel conditie te verliezen. Voor ter Veer ligt het toelaatbare bij 1 punt conditieverlies. Opgemerkt dient te worden dat voor een makkelijk uitvoerbaar conditiemanagement een uniforme veestapel nodig is. Het aAa systeem helpt daarbij. De hiervoor beschreven toepassingen en werkmethoden zijn slechts een korte samenvatting van wat er is verteld door de sprekers. De aanwezigen hebben wellicht zaken gehoord die ze nog niet wisten maar ook veel die men eigenlijk wel weet. Tussen kennis en de daadwerkelijke uitvoering daarvan bestaat een groot verschil. In ieder hebben de veehouders die Joost de Veer inschakelen iemand die hen een spiegel voorhoud en hen aanvult in kennis die toevallig niet aanwezig is.

15,20 De voorzitter sluit de vergadering.

Door Marcel Verboom

In plaats van een bedrijfsreportage te maken hebben wij John de Vries melkveehouder te Boijl (Fr) gevraagd een stukje te schrijven voor deze nieuwsbrief.

Het werken met sterke gezonde productieve koeien is toch het mooiste wat er is.

Het is mijn streven altijd geweest om liever een stal vol goede koeien te hebben in plaats van een enkele topper. De vraag is alleen hoe bereik je dit. Mijn antwoord luid: "een goede verzorging en zo veel mogelijk correcte paringen maken dus Triple A.

Ik werk nu ongeveer 7 jaar met het Triple A systeem en ik leer nog iedere dag. Als een soort puzzel komen elke dag enkele stukjes op hun plek. Door deze fokkerij methode is voor mij de fokkerij pas echt interessant geworden. Vooral het kijken naar waarom een koe bijv. zucht blijft houden, waarom zij gevoelig is op de benen, waarom heeft zij lange spenen en zelfs waarom melkt zij zo langzaam?. Dit zijn allemaal vragen die met de kennis van Triple A makkelijker te beantwoorden

zijn. Voor mij is Triple A geen magie maar gewoon de praktijk, de praktijk van je eigen stal met vee. Uit onbekendheid met Triple A blijven er velen sceptisch tegenover staan. Mijn advies kijk naar uw eigen koeien in plaats van te luisteren naar de theoretici en te kijken naar te mooie plaatjes in te mooie folders. Er is toch immers maar 1 die jouw koeien het beste kent en dat ben je zelf !!

Mijn stelling is daarom: des te meer je naar je eigen koeien wilt kijken (observeren) des te beter begrijp je het Triple A systeem.

John de Vries

Boijl 3 Maart 2004

Bij het ter perse gaan van deze nieuwsbrief bereikte ons het bericht dat de vaars Venetië 2 van John de Vries het kampioenschap heeft behaald op de NRM op 2 juli j.l. Van harte proficiat namens het bestuur!

Phil Hasheider over Wally Lindskoog
Het bestuur heeft mij gevraagd wat te schrijven over Wally Lindskoog voor de Nieuwsbrief, en U wat meer inzicht te verschaffen omtrent deze unieke persoonlijkheid.

Ik was in de gelegenheid om een vijftal keer met Wally te praten in het laatste jaar voor zijn overlijden begin december 2003. Onze gesprekken gingen over zeer uiteenlopende dingen maar spitsten zich toe op de historie van aAa- analyse en W.A. (Bill) Weeks, welke van belang waren voor mijn voorbereidingen voor het boek over de historie van aAa. Ik denk niet dat ik alles weet over het leven van Wally Lindskoog, maar tijdens onze gesprekken ben ik wel opmerkelijke dingen tegen gekomen over hem en zijn fokkerijprogramma. Er is geen discussie over het feit dat de twee meest succesvolle gebruikers en supporters van aAa- analyse W.R. (Dick) Brooks (Paclamar Farms) en Wally Lindskoog waren. Wally was waarschijnlijk ook verbaal de beste in het aanmoedigen van veehouders om met aAa te werken en universiteits professoren en fokkerij voorlichters en de KI-organisaties te overtuigen van het nut van aAa en de eenvoudige benadering van veefokken voor een beter resultaat voor de hele dairy industry. De meeste mensen herkennen Wally Lindskoog van Pawnee Farm Arlinda Chief uit de 60er en 70er jaren. Maar de historie van Chief begint al in de 50er jaren, als Lindskoog Bill Weeks ontmoet tijdens een Holstein show in Wisconsin. Lindskoog

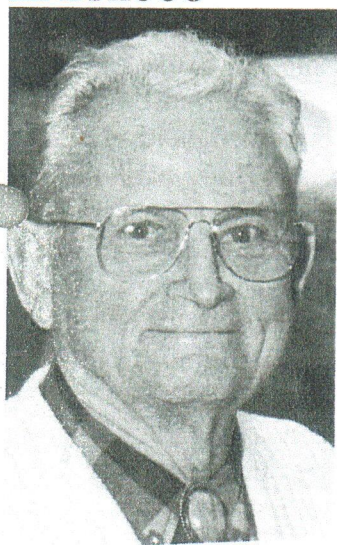
vertelde Bill over de brede, smooth stier Ideal Burke Elsie Leader (aAa 354) die heel duidelijk de nakomelingen veranderde van de extreem scherpe en smalle koeien van de Ormsby fokkerij, welke op dat moment de Arlinda stal bevolkten. Het directe resultaat was een dochter welke Reserve All-American two-year-old in 1957 werd. En een andere dochter werd Honorable Mention All-American three-year-old in datzelfde jaar. Lindskoog stelde dat Elsie Leader hem in een kruising een hele veestapel showkoeien bezorgde. Lindskoog zocht toen naar een stier welke Elsie Leader kon opvolgen. Bill Weeks was in die tijd de verantwoordelijke bedrijfsmanager van Chambric Farm in Rockford Illinois en hij adviseerde Wally Chambric ABC, een jonge ABC Reflection Sovereign zoon die hij daar had gefokt. Lindskoog verklaarde dat Weeks hem vertelde dat hij vele duizend pound fat koeien zou krijgen uit combinatie met de Elsie Leader dochters. Een nader onderzoek naar de resultaten van deze kruising bevestigden deze verklaring. Deze twee stieren: Elsie Leader (aAa 354) en Chambric ABC (aAa 126) waren beiden nauwelijks een jaar oud toen ze werden geanalyseerd om aan te geven welke kwaliteiten ze konden toevoegen in een paring. Tidy Burke Forty-Niner (aAa 354) kwam daarna en deze combinatie van Elsie Leader en Chambric ABC en Forty-Niner zorgde voor dochters waar Pawnee Farm Arlinda Chief met veel succes op werd gebruikt. Vermeldenswaard is de overeenkomst tussen Chiefs voorgeschiedenis en die van Paclamar Bootmaker. Dick Brooks paarde Snowboots Wis Milky Way (reeds een excellente 97 punten koe) met de 18 maanden oude stier Skyway Valla Vis Double (aAa 453) met als resultaat Bootmaker. Lester Fischler van Pawnee Farm, die ook zijn koeien had laten analyseren, paarde de jonge eenjarige stier Pawnee Farm Reflection Admiral (aAa 432) met een aantal van zijn goede koeien waaronder Pawnee Farm Glenvue Beauty de moeder van Chief. Deze eenvoudige denkwijze resulteerde in twee zeer invloedrijke stieren in de Holstein historie. Koeien en stieren komen en gaan maar iemands verhaal blijft voortbestaan. Het enige wat wij hoeven te doen is diegene om ons heen op te merken die iets te vertellen hebben en de tijd te nemen om er naar te LUISTEREN. Ik dring er bij jullie allemaal op aan om de tijd te nemen om te luisteren naar diegene om je heen. Zij hebben iets te

vertellen en dat is nog steeds veel belangrijker dan de koeien.

Phil Hasheider

Als aanvulling op dit interview lijkt het ons interessant om het verhaal van Wally Lindskoog uit de Nieuwsbrief van januari 1997 hieronder nogmaals weer te geven.

DE GESCHIEDENIS IN HET KORT VAN ARLINDA HOLSTEINS DOOR WALLY LINDSKOOG

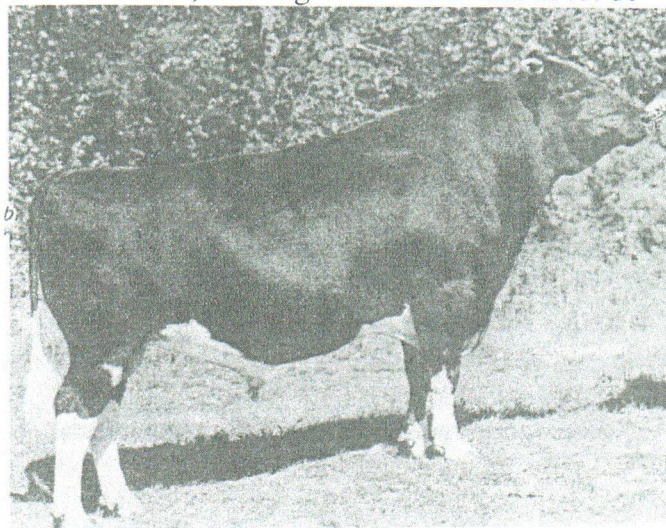

Ik begon de Arlinda veestapel op te bouwen door trouw de adviezen op te volgen van mijn voorlichter, mijn leraar Veeteelt en wat de genetici zeiden, door steeds weer het meest melktypische te gebruiken dat ik kon bemachtigen, tot het zeer extreem en zuiver voor de melktypische kenmerken werd.

Ik deed hier erg mijn best voor, door KPLO-bloed te gebruiken, wat het beste was, dat ik op dat moment kon krijgen. En wat denk je, het werkte niet. Na de derde kruising had ik mezelf bijna uit de business gefokt. Ik had zowel type als productie verloren. Deze dure misstap ontmoedigde mij zo, dat ik er sterk aan dacht met boeren te stoppen, maar God had me zoveel liefde voor koeien meegegeven, dat ik niet kón stoppen. In plaats daarvan begon ik naar een betere manier te zoeken. Ik zocht naar ander bloed met nog steeds de extreme melktypische eigenschappen en kocht in 1944 een Hazelwood stier. Ook dit mislukte, ofschoon hij en al die andere stieren goede fokproducten waren. Toen bleef er voor mij nog maar een mogelijkheid over: vergeet het advies en de boeken en zoek een goede stier die het tegenovergestelde is van wat de koeien zijn. Dat was het keerpunt voor Arlinda. Ik kocht Ideal Burke Elsie Leader van het bedrijf van Elmer Dawdy in Salina, Kansas. Dat was een fantastisch succes, omdat hij gaf wat mijn koeien misten. De productie kwam met deze kruising in

één keer helemaal terug en het type was zo goed geworden, dat ik er van overtuigd was, dat Arlinda zijn geluk moest gaan beproeven op de show. Dit resulteerde in 3 Reserve All Americans, "Elsie Leader" zelf en 2 van zijn dochters: de vaars "Elsie Belle" en de 4 jaar oude "Elsie Elma ". Daarna verleasde ik Elsie Leader naar A.B.S. net voordat men met diepvries sperma begon te werken.

De genetici zeiden: "Let alleen op productie. Dat is waar. Maar ze vergeten er bij te zeggen, dat een hoge productie een kwetsbare balans is tussen grote wil om te werken en veel kracht en eetlust om dit te ondersteunen. Ik had er maar steeds meer en meer en meer melktype in gefokt, totdat ik het deel "kracht" had verloren. Zelfs de kalven probeerden me te vertellen "Wordt toch wakker", ze waren sloom, buikig, hoestten veel en er gingen er teveel dood. Na alles, wat ik gedaan had kwam ik tot de

IDEAL BURKE ELSIE LEADER 1150470 Ex. GM

conclusie, dat ik wel een enorm rund moest zijn om niet met open armen te accepteren, dat elke koe alleen haar best mogelijke nakomelingen kan geven, wanneer je haar paart met een stier, die exact toevoegt wat ze nodig heeft. O.K.! Wally Lindskoog was weer een hoopvol man, omdat hij nu iets ervaren had dat werkte! Daarom was ik er zeker van, dat ik tot de ware grondgedachte van de materie was doorgedrongen. En de waarheid is altijd de waarheid, ongeacht tijd en plaats in de geschiedenis. Van nu af aan was ik vastbesloten om in het fokprogramma van Arlinda alleen nog stieren te gebruiken, die de kwaliteiten hadden om de kwetsbare balans tussen de grote wil om te werken en de kracht en de eetlust om dit te ondersteunen in

zich hadden. Beginjaren '50 bezocht ik de regionale keuring in Wisconsin en zat toevallig bij de ingang van de keuringsring. De persoon naast me was de voormalige Holstein-keurmeester Bill Weeks, die nu fokkerij-adviseur was. Kijkend naar de dieren in de ring hadden we een prachtige discussie over hetgeen de vader en de moeder hadden toegevoegd bij de paring om tot zulke uitgebalanceerde en mooie nakomelingen te komen. Bill Weeks gezonde verstand ging zo logische met de feiten om, dat ik hem uitnodigde om naar de Westkust te komen en zijn ronde en scherpe analysesysteem op het hele Arlinda bedrijf toe te passen. Dat was het begin van een nieuw tijdperk voor mij. Voorbij was de tijd, dat we nadruk legden op één stier, waarvan we verwachtten dat hij alles zou geven waarmee we alle gebreken in de veestapel konden verhelpen. Sommige van mijn vrienden waarschuwden mij nadrukkelijk voor het feit dat ik de uniformiteit in mijn veestapel zou verliezen, als ik veel stieren ging gebruiken. Ik antwoordde: "Ik verlies nog liever de uniformiteit van Arlinda dan dat Arlinda uniform slecht is. In 1956 kocht ik "Chambric ABC" om de kwaliteiten van de Elsie Leader-dochters compleet te maken. Een van zijn dochters "Arlinda ABC Daffy" was de eerste Holstein-koe in Amerika die zes lactaties achtereen meer dan 30.000 pounds melk produceerde en dat met 1200 pounds vet. Daffy leerde Arlinda op een overtuigende manier dat een koe van gemiddelde afmetingen de grootste kans geeft op de meest efficiënte en economische melkproductie. Chambric ABC werd verhuurd aan Curtiss Breeding Service. Maar ik leerde niet al mijn lessen in één keer! Ik gebruikte een aantal zonen van de populairste exterieurstier van die tijd "Marquis", denkende: als ik consequent de goede combinaties maak, moet het werken. Het ging gigantisch mis, wat me voor eens en voor altijd duidelijk maakte, dat je de hoogste productiestieren juist moet aanparen met behulp van aAa om de beste resultaten te krijgen, niet kijkende naar de overige paringssystemen. Wat doet Arlinda anders dan de meeste Holsteinfokkers ?? We nemen onze beslissingen gebaseerd op het feit dat meer dan 90% van de bedrijven commerciële melkveebedrijven zijn en wij daar de stieren voor fokken. Hier is een ander voorbeeld van een ander segment van de agrarische sector die deze waarheid bevestigt: de legkippenhouders bestelden hun kuikens bij de Leghornfokkers, die de shows wonnen. Maar zij

realiseerden zich dat de eierproductie niet beter werd en gingen eens kijken hoe de jury op de show te werk ging. Ze ontdekten dat de eerste prijzen naar de grootste kippen gingen met de mooiste veren. Maar de eierproducenten wisten uit ervaring, dat de kippen met de lelijkste veren de meeste eieren leggen. Geconfronteerd met het feit dat hun kuikenleveranciers het winnen van shows belangrijker vonden dan het rendement van hun klanten, maakte hun zo kwaad, dat de commerciële eierproducenten besloten om zelf hun legkippen te fokken. Omdat ze geen rekening hoefden te houden met de showfokkerij, lieten ze de legkip zelf vertellen hoe ze er het beste uit kon zien. En wat denk je ? De kip zei: "Maak me een derde kleiner, dan kan ik de meeste eieren leggen van de juiste maat." Een zeer positieve bijkomstigheid, die ze niet verwacht hadden, was, dat hun natuurlijke afweer tegen ziekten enorm was toegenomen. Door we tegenwoordig op de Holstein-keuringen niet hetzelfde ?? En wat me het meest verontrust is het feit dat het keuren vaak gebaseerd is op wat er bij de shows gebeurt. Hier zijn wat punten die mij ervan overtuigen, dat er iets moet veranderen:

1. In ons gebied liet een van de betere Holsteinfokkers de stierkeuze bepalen door de jongere generatie. Ze legden de nadruk op exterieur en dan productie. Wat gebeurde er? Het voortschrijdend productiegemiddelde zakte 4000 pounds. Dit is 2 keer zoveel als ik voor mogelijk had gehouden.
2. Dr Bennett Cassell publiceerde een artikel in de Virginia dairyman in 1994, waarin hij de dochters van de 10 beste T.P.I.-stieren vergeleek met de dochters van de 10 beste Net Merit-stieren. Dit rapport toonde duidelijk aan, dat er een te verwaarlozen verschil is in levensduur, een te verwaarlozen verschil in uiergezondheid, lettend op het celgetal, maar dat er bijna 50 dollar meer rendement per koe is in Net Merit. Dat betekent dat een bedrijf met 1000 koeien 50.000 dollar per jaar meer zal verdienen door van Net Merit uit te gaan. Als wij zouden leren van ervaringen, welke veranderingen zouden we dan doorvoeren ? Het is dus hard nodig het bedrijfsinspectieprogramma te veranderen. Wat er ook op de shows gebeurt, we moeten in elke volgende generatie standvastig proberen het hoogste percentage bruikbare dieren voor de commerciële melkveehouder te produceren. We hebben geen bestaansrecht als we voorbijgaan

aan dit belangrijke aspect van de melkveehouderij .
 Hier zijn een paar dingen, die Arlinda anders doet dan de meeste Holsteinfokkers:

1. We gaan niet naar shows.
2. We laten geen koeien keuren. Arlinda heeft 24 Progressive Breeder-Awards, maar wij hebben in 1983 voor het laatst laten keuren.
3. We verkopen geen dure embryo's, stierkalveren en sturen geen dieren naar verkopeningen, daarom komen we niet in de verleiding om duur sperma te kopen, alleen maar omdat het op dat moment populair is.
4. We kopen geen vrouwelijke dieren. Arlinda is een gesloten bedrijf voor wat betreft de vrouwelijke dieren. Het is heel goed geweest dat we met Arlinda Chief hebben gewerkt, anders hadden we mogelijk gefaald.
5. Arlinda gelooft in het feit dat het alleen maar zin heeft om stieren te testen, als je het sperma over veel staten kunt verspreiden. Daarom zetten we slechts een vierde van het aantal jonge stieren in van het oorspronkelijke aantal, maar we doen het beter. Voorbeeld: Rapture heeft een betrouwbaarheid van 83%. We helpen nu enkele K.I.-organisaties met het testen van hun jonge stieren. We proberen jonge stieren te vermijden van fokkerij-instellingen waarvan we de cijfers niet vertrouwen.

Arlinda doet erg zijn best om die jonge stieren te kiezen die de meeste kilogrammen eiwit zullen kunnen gaan vererven (deze laten zowel van vaders als van moeders kant genoeg uierdiepte zien, om veel te kunnen produceren). Ik vind het aantrekkelijk als ze het cappa-caseine-gen in zich hebben. We prefereren ook afhangende kruizen in het voorgeslacht. Het frustrert me, dat de positie van de draaier niet wordt gemeten, omdat dit veel zegt over het geboorteverloop. Al meer dan 40 jaar heb ik veel vertrouwen in het gebruiken van het aAa-systeem. Waarom? Omdat dit het enige systeem is dat er wel in geslaagd is na veel denkwerk om tot de conclusie te komen dat bepaalde kenmerken meestal goed samen gaan. Ik verwijs naar "Ideal Burke Elsie Leader" eerder in dit

stuk. Hij wees Arlinda op die waarheid, omdat hij naast het verhelpen van onze vooruierproblemen en gebrek aan goede uievorm nog wel 13 andere dingen probeerde te doen. Ik ben ervan overtuigd dat een belangrijke oorzaak van de tevreden kopers van onze jonge stieren is gelegen in het feit dat wij al meer dan 40 jaar uitgebalanceerde paringen maken. Ik laat iemand komen om mijn vee te laten analyseren volgens het aAa-systeem om 2 eenvoudige redenen:

1. Ik wil de mening van iemand anders.
- 2.
3. Het lijkt me voor de hand liggend, dat een capabel persoon die niets anders doet dan analyseren dat beter kan dan ik.
- 4.

Volgens Arlinda moet een Holstein-koe er als volgt uit zien: de meest economische koe voor de commerciële melkveehouder is in totale balans, gemiddeld van grootte (+/-1.45 m), gemiddeld in diepte en skeletbreedte. Voor een goede vruchtbaarheid moet het kruis niet alleen gemiddeld van breedte zijn, maar moet het ook voldoende aflopen om de koe goed op te laten schonen terwijl ze staat. Voor makkelijk afkalven heeft ze de draaiers laag en centraal tussen de heupen en zitbeenderen. Om een hoog en breed achteruier te kunnen hebben moet er genoeg ruimte in het kruis zijn, maar de heupen moeten niet breder geplaatst zijn dan de draaiers. Dit voorkomt het naar voren dringen van het uier. Ze moet genoeg achterklauw hoogte hebben en een iets verende stap met ietwat rechte benen, gecombineerd met genoeg botstructuur ofwel genoeg code 3 en code 6. Uiers moeten soepel zijn, niet te diep zijn en ook niet te hoog zitten. Achterspenen moeten centraal tot nauw geplaatst zijn. Haar sterk aangehechte, brede vooruier heeft de spenen centraal onder elk kwartier geplaatst. De ophangband moet sterk zijn en een duidelijke halvering van het uier laten zien en ook een lichte scheiding tussen voor en achterkwartieren. Ik ben ervan overtuigd dat deze uiers het beste lijsten van 30 tot 40.000 pounds melk aankunnen en dit zeker 4 lactaties vol kunnen houden. Haar wil om grote hoeveelheden melk met veel eiwit te produceren zal in balans worden gehouden door genoeg kracht en eetlust, ofwel code 4 en code 5. Ze zal een prettige koe zijn om gedurende vele jaren probleemloos mee te werken.